

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu H. p. u. iz Z., koju zastupa predsjednik M. K., na sjednici dana 12. lipnja 2013.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

H. p. u. je 22. prosinca 2006. na temelju odredbe članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom zakonu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.-pročišćeni tekst), Ustavnom sudu Republike Hrvatske podnijela prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom odredbe članka 9. stavka 3. Pravilnika o premještanju vozila, blokiranju i deblokiranju autobusa, teretnih automobila, radnih strojeva i priključnih vozila (Službene novine Primorsko-goranske županije broj 2/05. i 20/06.) i Pravilnika o načinu i naplati parkiranja na javnim parkiralištima Grada K. (Službene novine Primorsko-goranske županije broj 2/05. i 20/06.).

Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-270/2007 od 5. ožujka 2012. Ustavni sud Republike Hrvatske je na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske ustupio predmet ocjene zakonitosti članka 9. stavka 3. Pravilnika o premještanju vozila, blokiranju i deblokiranju autobusa, teretnih automobila, radnih strojeva i priključnih vozila. Odlukom broj: U-II-269/2007 i U-II-5410/2008 od 5. svibnja 2009. (Narodne novine, broj 61/09.) Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo je članke 11. i 12. stavak 5. Pravilnika o načinu i naplati parkiranja na javnim parkiralištima Grada K. (Službene novine Primorsko-goranske županije broj 2/05. i 20/06.).

Podnositelj zahtjeva smatra kako osporavane odredbe Pravilnika nisu zakonite iz razloga koji se s obzirom na način rješavanja ovog postupka posebno ne navode.

Donositelj odluke, sada Gradonačelnik Grada K., dostavio je očitovanje Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Zahtjev nije dopušten.

Na temelju odredbe članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.- dalje: ZUS) predmet upravnog spora je i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu (u daljnjem tekstu: opći akt).

Opći akt koji podliježe zakonitosti u smislu citirane zakonske odredbe definiran je ovlaštenim donositeljem, sadržajem i javnom objavom prije stupanja na snagu u skladu sa zakonom.

Opće akte jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave donose predstavnička tijela općine, grada, odnosno županije u svom samoupravnom djelokrugu, na temelju članka 35. i 73. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 19/13.-pročišćeni tekst – dalje u tekstu: Zakon).

Predstavničko tijelo općine, grada, odnosno županije je općinsko vijeće, gradsko vijeće i županijska skupština (članak 27. Zakona).

Osporavani Pravilnik donijelo je Gradsko poglavarstvo koje je do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 109/07.) obnašalo funkciju izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave (članak 39. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi – Narodne novine, broj 33/01., 60/01. i 129/05.). Slijedi kako osporavani pravilnik nije donesen od tijela jedinice lokalne samouprave koje je nadležno donositi opće akte za uređivanje pitanja iz samoupravnog djelokruga pa s obzirom na donositelja osporavani pravilnik nema svojstvo općeg akta zbog čega ne može biti predmetom ocjene zakonitosti u upravnom sporu.

Slijedom izloženog Sud je na temelju odredbe članka 85. stavka 1. točke 1. ZUS-a riješio kao u izreci.

U Zagrebu 12. lipnja 2013.